ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**
sídlem Körnerova 219/2, 602 00 Brno
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.
sídlem Vodičkova 704/36, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

za účasti: **1) Povodí Odry, státní podnik**
sídlem Varenská 3101/49, 702 00 Ostrava

**2) Obec Nové Heřminovy**
sídlem Nové Heřminovy 122, 792 01 Nové Heřminovy

**3) Obec Zátor**
sídlem Zátor 107, 793 16 Zátor

**4) Statutární město Opava**
sídlem Horní nám. 69, 746 01 Opava

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2024, č. j. MMR-84406/2024-83, ve věci územního rozhodnutí**

**takto:**

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

**I. Vymezení věci a žalobní body**

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 1. 2025 domáhal zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno územní rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 22. 6. 2023, č. j. MUBR/91535-2023/hlb-Výst. 5909/2022/hlb, jímž byla umístěna stavba označená jako *„Vodní dílo Nové Heřminovy"* na pozemcích v k. ú. Nové Heřminovy, Čaková, Loučky u Zátoru a Zátor.

2. Žalobce vymezil následující námitky.

   *1) Nezákonnost rozhodnutí ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Krnov ze dne 14. 3. 2018, č. j. KRNOZP-73144/2017 mako k zásahu do významného krajinného prvku*

3. Žalobce se neztotožnil s výsledkem přezkumu uvedeného stanoviska (dále jen „KZS Krnov") v části jeho návrhu na uložení 4 nových požadavků ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do významného krajinného prvku (dále též „VKP"), neboť podle něj jsou tyto návrhy z hlediska jejich účelu vhodné a také snadno realizovatelné. Podle názoru žalobce tyto nové požadavky zajistí důsledné zmírnění škodlivého zásahu záměru do veřejného zájmu na ochranu VKP, přičemž námět na uložení požadavku k charakteru koryta vodních toků zdůvodňuje tím, že by měly mít přírodní charakter, neboť ekologická hlediska by měla mít přednost před technickými.

4. Z přezkumného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „KÚMSK") ze dne 18. 3. 2024 i z napadeného rozhodnutí není konkrétně zřejmé, proč návrhy na uložení požadavků 1., 2. a 4. nelze akceptovat, pokud jsou reálné a uskutečnitelné. U požadavku 3. jde rovněž jen o obecné tvrzení, neboť chybí konkrétní odkaz na relevantní právní a technické doklady. Tento způsob vypořádání jeho námětů (návrhů) je tak nepřezkoumatelný, resp. vadný.

   *2) Nezákonnost rozhodnutí ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Krnov ze dne 14. 3. 2018, č. j. KRNOZP-73144/2017 mako k zásahu do okraje lesa šířky 50 metrů*

5. Žalobce se neztotožnil s výsledkem přezkumu KZS Krnov rovněž v části jeho návrhu na uložení 2 nových požadavků ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do okraje lesa v pásmu šířky 50 m. Podle názoru žalobce tyto nové požadavky zajistí důsledné zmírnění škodlivého zásahu záměru do veřejného zájmu na ochranu okraje lesa v pásmu šířky 50 m.

6. Z přezkumného stanoviska KÚMSK ze dne 18. 3. 2024 i z napadeného rozhodnutí není konkrétně zřejmé, proč návrhy na uložení obou požadavků nelze akceptovat, pokud jsou reálné a uskutečnitelné. Tvrzení KÚMSK i žalovaného je mimoběžné či jen obecné, takže je nepřezkoumatelné, resp. vadné.

   *3) Nezákonnost rozhodnutí ve vztahu k závazným stanoviskům Městského úřadu Bruntál ze dne 12. 12. 2016, č. j. MUBR/83060-16/pzd – OŽP-10700/2016/pzd a ze dne 9. 11. 2017, č. j. MUBR70666-17/pzd – OŽP-10425/2017/pzd k zásahu do významného krajinného prvku*

7. Žalobce se neztotožnil s výsledkem přezkumu výše uvedených dvou stanovisek Městského úřadu Bruntál v části jeho návrhu na změnu požadavku č. 3 závazného stanoviska a na uložení tří nových požadavků (1., 2. a 3.) ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do VKP. Podle názoru žalobce by koryta upravovaných vodních toků měly mít přírodní charakter, takže je nutné, aby bylo jasně stanoveno použití ekologických hledisek, nikoliv technických. Případné změny pro použití tvrdých opatření musejí být odůvodněny a odsouhlaseny orgány ochrany přírody, čímž se zabrání nekontrolovatelné libovůle žadatele. Předloženým námětem na změnu bude požadavek jednoznačný a lépe vymahatelný a kontrolovatelný.

8. Z přezkumného stanoviska KÚMSK ze dne 21. 3. 2024 i z napadeného rozhodnutí není konkrétně zřejmé, proč nelze provést změnu jednoho požadavku a návrhy na uložení požadavků 1., 2. a 3. akceptovat, pokud jsou návrhy žalobce reálné a uskutečnitelné, přičemž odmítnutí požadavku 2. je jen obecné, neboť chybí konkrétní odkazy na relevantní právní a technické doklady. Tento způsob vypořádání jeho námětů (návrhů) je tak nepřezkoumatelný, resp. vadný.

*4) Nezákonnost rozhodnutí ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Krnov ze dne 14. 3. 2018, č. j. KRNOZP-73144/2017 mako k zásahu do krajinného rázu*

9. Žalobce v rámci tohoto bodu předně namítl, že žalovaný nezahrnul do rozhodnutí požadavky KZS Krnov o kácení dřevin a o výsadbě nových dřevin s cílem zmírnit zásah do krajinného rázu. Žalobce připomíná, že mimolesní dřeviny plní v území/krajině různé funkce, např. biologickou (ekologickou), hygienickou, izolační, meliorační, mikroklimatickou, rekreační, naučnou, kulturní, estetickou apod. A to se týká i vnímaní krajiny, resp. krajinného rázu. Žalobce namítá podobnost s případem řešeným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 23. 8. 2024, č. j. 2 As 120/2024–84 ve sporu o povolení 20 SO na dálnici D0136. V předmětném sporu jde podle názoru žalobce o analogickou situaci, kdy sice SO 051 až SO 055 nejsou součástí žádosti o vydání územního rozhodnutí předmětného záměru, stejně jako SO 801 a SO 804 pro vydání stavebního povolení pro dálnici D0136, nicméně příslušné orgány ochrany přírody ve svých podkladových závazných stanoviscích na tyto SO odkazují a ke zmírnění zásahu těchto staveb na krajinný ráz uložily požadavky o nové výsadbě mimolesních dřevin. Ty pak logicky musejí být zahrnuty mezi podmínky příslušného navazujícího řízení.

10. Žalobce se dále neztotožnil s výsledkem přezkumu KZS Krnov v části jeho návrhu na uložení na uložení jednoho nového požadavku ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru na krajinný ráz. Podle názoru žalobce tento nový požadavek zajistí důsledné zmírnění škodlivého zásahu povolovaného záměru do veřejného zájmu na ochranu krajinného rázu.

11. Z přezkumného stanoviska KÚMSK ze dne 18. 3. 2024 i z napadeného rozhodnutí není konkrétně zřejmé, proč návrh na uložení tohoto požadavku nelze akceptovat, i když je reálný a uskutečnitelný. Chybějí totiž konkrétní důvody a odkazy na relevantní doklady. Tento způsob vypořádání tohoto námětu (návrhu) je tak nepřezkoumatelný, resp. vadný.

*5) Nezákonnost rozhodnutí ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Bruntál ze dne 20. 11. 2017, č. j. MUBR/73556-17/poh-Výst. 10706/2017/poh k zásahu do krajinného rázu*

12. Žalobce se neztotožnil s výsledkem přezkumu uvedeného stanoviska (dále jen „KZS Bruntál“) v části jeho návrhu na uložení na uložení jednoho nového požadavku ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru na krajinný ráz. Podle názoru žalobce tento nový požadavek zajistí důsledné zmírnění škodlivého zásahu povolovaného záměru do veřejného zájmu na ochranu krajinného rázu.

13. Z přezkumného stanoviska KÚMSK ze dne 21. 3. 2024 i z napadeného rozhodnutí není konkrétně zřejmé, proč návrh na uložení tohoto požadavku nelze akceptovat, i když je reálný a uskutečnitelný. Chybějí totiž konkrétní důvody a odkazy na relevantní doklady. Tento způsob vypořádání tohoto námětu (návrhu) je tak nepřezkoumatelný, resp. vadný.

## II. Vyjádření žalovaného a zúčastněných osob

14. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že fakt, že žalobce shledal nějaký aspekt reálným a uskutečnitelným neznamená, že taková podmínka má být automaticky zahrnuta do výroku odvoláním napadeného rozhodnutí a vyžadována po žadatelce. V daném případě bylo právě na dotčených orgánech státní správy (případně na jejich nadřízených orgánech), aby posoudily nutnost zavazovat žadatelku takovou podmínkou. V situaci, kdy účastník řízení navrhne další podmínky, které by měly dle jeho úvahy být součástí závazných stanovisek, není automatický postup takový, že musí být tyto podmínky vyvráceny jako nezákonné či musí být převzaty

dle návrhu účastníka řízení. V přezkumném řízení, v němž je závazné stanovisko prvoinstančního dotčeného orgánu státní správy přezkoumáváno, se přezkoumává jeho soulad s právními předpisy. Podmínky stran doby kácení dřevin vyplývají z vyhlášky ministerstva životního prostředí č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, v němž se stanoví, že kácení dřevin se provádí zpravidla v období jejich vegetačního klidu, a že se tudíž podmínky nevztahují k záměru a neměly být zahrnuty do výroku rozhodnutí, neboť součástí záměru nebyla žádost o povolení ke kácení dřevin. Stavební úřad Bruntál se navíc v podmínce č. 11 výroku územního rozhodnutí kácením dřevin zabýval. Z odůvodnění KZS Krnov vyplývá, že z hlediska vizuálního zapojení do krajiny bylo podmínkou 2, uvedenou v závazné části III., stanoveno rozšíření návrhu výsadeb také do pravého údolního svahu a okolí pravobřežní obslužné komunikace a doplnění detailní řešení výsadeb vegetační úpravy, včetně jejich zákresu v následné dokumentaci pro stavební povolení. Žalovaný shledal, že začleněním výše uvedené podmínky č. 11 je také dostatečně zajištěna ochrana dřevin a žadatelka si je vědoma zákonné povinnosti zajistit povolení kácení dřevin, ve kterém budou zohledněny i podmínky KZS Krnov, neboť právě v rámci povolení ke kácení dřevin lze žadateli uložit náhradní výsadbu. Navíc se uvedená podmínka vztahuje na požadavky dokumentace, která bude předkládána a projednána v řízení o povolení stavby. V tom je ostatně zásadní rozdíl od v žalobě citovaných rozsudků, které se zabývaly řízením o povolení stavby dálnice.

15. Z osob zúčastněných se k věci vyjádřily obec Zátor a obec Nové Heřminovy, přičemž obě shodně uvádějí, že závazná stanoviska dotčených orgánů žalobce napadá nikoli pro jejich nezákonnost, ale pouze z důvodu, že dotčené orgány nerozšířily podmínky závazných stanovisek dle návrhu žalobce. Je nutné zdůraznit, že ze spisu vyplývá, že dotčené orgány, resp. jejich nadřízené orgány, se návrhy žalobce, které uplatnil až v odvolání, zabývaly a vyhodnotily je jako nadbytečné pro zařazení do podmínek závazných stanovisek, což odůvodnily. Problematika kácení dřevin bude spolu s problematikou náhradní výsadby řešena až s povolením záměru. Protipovodňová opatření včetně přehrady jsou navržena vyváženě ve vztahu k retenci a zkapacitnění vodních toků. Přehrada sníží a zpomalí povodeň, chod kapacitnějších toků zase mírně zrychlí. Vychýlení rovnováhy směrem ke zkapacitnění toků znamená cestu nerozumnou, tj. posunutí problému směrem níže po toku. Nižší průtoky v tocích pod přehradou umožňují i revitalizační opatření mezi obcemi (městy) i v obcích (městech) samých. Vyšší průtoky by znamenaly opevnění koryt a vychýlení rovnováhy směrem k techničtějšímu řešení.

## III. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

17. S ohledem na skutečnost, že většina žalobních bodů se týká problematiky úpravy či doplnění podmínek obsažených v závazných stanoviscích, zdejší soud připomíná, že povinností správního orgánu není jednotlivě zodpovědět každý uplatněný argument, nýbrž postačí proti námitkám účastníka řízení postavit vlastní argumentační celek, v jehož konkurenci námitky neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 222/18). To ovšem neznamená, že by žalovaný byl v kontextu této judikatury oprávněn ponechat odvolací námitky zcela bez jakékoliv odpovědi. Odpovědí je přitom třeba rozumět nikoliv pouhé sdělení, zda odvolací argument žalovaný považuje za důvodný, či nikoliv, nýbrž vysvětlení, proč odvolací námitka nemůže být důvodná. Taková odpověď může být zprostředkována i konkrétním odkazem na jiné zdroje, které se k relevantní otázce vyjadřují (konkrétní pasáž rozhodnutí soudu, komentáře odborné literatury), včetně odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, jestliže se touto otázkou již zabývalo a odvolací argumenty samo o sobě přesvědčivě vyvrací. Úkolem ekologických spolků je hájit veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, přičemž právě tento zájem zároveň determinuje obsah námitek a také rozsah, v jakém se

jimi správní orgány musí věcně zabývat. Od těchto účastníků řízení se proto očekává, že svými námitkami budou hájit právě zájem na ochraně životního prostředí. Nemá-li však být účastenství těchto spolků ve správních řízeních pouze formální záležitostí, je třeba, aby správní orgány reagovaly na jejich relevantní námitky takovými pro věc významnými argumenty, které adekvátním způsobem vysvětlují, proč jsou uplatněné námitky nedůvodné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 3 As 304/2019-79). Pokud správní orgán výše uvedeným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí nevyhoví, zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, protože není zřejmé, proč rozhodl tak, jak rozhodl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 337/2018-28).

18. Obsah závazného stanoviska má v zásadě odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150). „Revizní" závazná stanoviska nadřízeného dotčeného orgánu by proto měla obsahovat vylíčení odvolacích námitek vztahujících se k revidovanému závaznému stanovisku, hodnocení důvodnosti těchto námitek a předestření úvah, které nadřízený dotčený orgán k takovému hodnocení důvodnosti vedly (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 27. 6. 2024, č. j. 7 As 236/2023-64, bod 25).

19. V návaznosti soud připomíná, že předmětem přezkumu v této věci je územní rozhodnutí vydané v územním řízení vedeném podle zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, resp. rozhodnutí žalovaného, kterým bylo územní rozhodnutí v převažující části potvrzeno. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvém případě se v něm posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy. Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězící se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra oddělující tato dvě řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011–127). Jinými slovy, v územním řízení je rozhodnuto způsobem odpovídajícím míře obecnosti a povaze takového rozhodnutí, čemuž odpovídá i obecnější dokumentace. Konkrétní způsob, jakým bude stavba realizována a jaké budou její konkrétní technické parametry, je předmětem stavebního řízení.

20. K jednotlivým námitkám uvádí soud následující.

21. Žalobce v rámci námitky Ad 1) namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho návrhem na uložení 4 nových požadavků ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do VKP, a to:

*1. Na dotčených pozemcích VKP nebudou povoleny žádné účelové komunikace, trasy pro staveništní dopravu a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.*
*2. Záměr bude realizován tak, aby na pozemcích VKP nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami.*
*3. Pozemky VKP, včetně koryt vodních toků, dotčené stavbou budou po dokončení stavebních prací a do zprovoznění záměru uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu.*
*4. Koryta vodních toků budou mít přírodní charakter, přičemž jen v doložených a odůvodněných případech, odsouhlasených orgány ochrany přírody, lze připustit zpevnění kamenným záhozem a jen výjimečně rovnaninou bez vyplnění spárů betonem či jiným typem zpevnění.*

22. Žalovaný k této námitce na str. 38 a 39 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzení dopadů záměru na všechny VKP na základě známých skutečností bylo dostatečné a otázky znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami nacházejících se na pozemcích VKP jsou řešeny právními předpisy

a technickými normami ve vodním hospodářství. Odkázal přitom na revizní závazné stanovisko KÚ MSK ze dne 18. 3. 2024. Toto stanovisko reaguje na návrhy žalobce na str. 8, kde je uvedeno, že se městský úřad dostatečně zabýval posouzením možných dopadů záměru na všechny významné krajinné prvky na základě skutečností mu známých ze správního spisu a uvedl výčet dokumentů z dokumentace pro územní řízení.

23. Takový způsob vypořádání návrhů žalobce zdejší soud nepovažuje za dostatečný a souladný s výše uvedenou judikaturou, nicméně nemohl odhlédnout od samotné povahy, resp. formulace jednotlivých požadavků. Požadavky 1. až 3. se totiž zjevně týkají fáze přípravy, realizace stavby a prací po dokončení samotné stavby. Jak soud uvedl výše, tyto otázky nejsou projednávány v územním řízení, ale v řízení stavebním. K tomu lze dodat, že i zásady organizace výstavby a popis konkrétních stavebnětechnických řešení, podle kterých bude stavba realizována, jsou součástí dokumentace pro provádění stavby. Z tohoto důvodu nemá způsob, jakým se žalovaný vypořádal s návrhy žalobce, vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť návrhy žalobce jsou předčasné.

24. K požadavku 4. lze uvést, že v územním rozhodnutí je stanovena podmínka č. 20 odst. 3), ve znění: „*Opevnění kynety dna, opevnění břehů a celkové úpravy podélného profilu koryta řeky se bude provádět tak, aby odpovídaly revitalizačním cílům, tj. podmínky v upraveném korytě přizpůsobovat přírodě blízkému stavu. Obecně se jedná o preferenci hrubých kamenných záhozů při opevnění dna místo kamenné rovnaniny, s cílem vytvoření vysoké úkrytové kapacity pro ochranu ryb před piscifágními predátory; vkládání dřevěných výhonů a dnových prahů; zachování co největšího množství autochtonní doprovodné dřevinné zeleně, případně osazení nově formovaných břehů vzrostlými jedinci dřevin příslušného výškového stupně.*“ Z odvolací námitky žalobce plyne, že požadavek č. 4 (resp. změnu stanovené podmínky) navrhuje z důvodu, že bude možné koryta vodních toků měnit dle libosti, neboť se nepočítá s jejich přírodním charakterem, protože podmínka územního rozhodnutí obsahuje jen doporučení způsobu jejich zpevnění. Soud s tímto výkladem nesouhlasí. Ze znění podmínky zjevně vyplývá, že se nejedná toliko o doporučení, ale o závaznou podmínku, která zavazuje přizpůsobovat opevnění koryt přírodě blízkému stavu a přistupovat k technickým řešením jen v omezeném rozsahu a ve stanovené formě hrubých kamenných záhozů. Stejně tak lze dodat, že orgány ochrany přírody budou mít k dispozici navazující dokumentaci pro provedení stavby a budou se ke konkrétnímu stavebnětechnickému řešení moci vyjádřit v rámci navazujících stanovisek. Za této situace považuje soud zahrnutí této podmínky do územního rozhodnutí za nadbytečné.

25. Obdobný závěr zastává Ministr životního prostředí, které v revizním závazném stanovisku EIA ze dne 22. 5. 2024, č. j. MZP/2023/290/1001, k totožnému návrhu žalobce na str. 9 a 10 mj. uvedl, že technické úpravy koryta nejsou podmínkami EIA nijak preferované.

26. Soud tedy konstatuje, že způsob, jakým se žalovaný vypořádal s návrhem žalobce, nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobní námitka tak není důvodná.

27. Pokud se týče námitky Ad 2), žalobce navrhl uložit 2 nové požadavky ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do okraje lesa v pásmu šířky 50 m, a to:

*1. Na pozemcích v pásmu do 50 metrů od okraje lesa nesmějí být umístěny žádné pojezdové komunikace a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.*
*2. Na pozemcích v pásmu do 50 metrů od okraje lesa nedojde k poškození nadzemní a ani kořenové části lesních porostů.*

28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal a částečně citoval revizní závazné stanovisko KÚMSK ze dne 18. 3. 2024, které se podle něj s návrhy žalobce vypořádalo dostatečně. KÚMSK v tomto stanovisku dospěl k závěru, že po posouzení lesních porostů (dotčených stavbou) a charakteru umisťované stavby v ochranném pásmu lesa, nelze objektivně předpokládat negativní vliv na lesní porosty při nejkratší vzdálenosti stavby od okraje lesa. Tyto lesní porosty rovněž detailně popsal a dodal, že smyslem lesním zákonem stanového tzv. ochranného pásma lesa je podrobit umisťování a povolování staveb v tomto území zvýšenému dohledu orgánů státní správy lesů v zájmu

zachování lesa, ale nikoli úplně vyloučit realizace staveb ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa. Shledal, že výstavba nádrže, jejímž hlavním účelem je ochrana osob a majetku před nepříznivými účinky povodní, je veřejným zájmem, který převážil nad veřejným zájmem na ochraně lesa. V podrobnostech soud dále odkazuje na str. 11 a 12 tohoto stanoviska. Soud s ohledem na odkaz žalovaného na revizní stanovisko považuje námitky žalobce za dostatečně vypořádané. Soud nadto nepřehlédl, že žalobce na tyto argumenty nijak nereaguje. K tomu lze dodat, že návrhy žalobce opět směřují do fáze realizace stavby, tj. návrh na uložení požadavku 1., na zákaz umístění pojezdových komunikací a parkovacích ploch pro stavební stroje i návrh na uložení požadavku 2., neboť si jen stěží lze představit poškození lesních porostů jiným způsobem než samotnou realizací stavby. Z těchto důvodů není jeho námitka důvodná.

29. V rámci námitky Ad 3) žalobce namítá totožné porušení jeho práv jako v námitce Ad 1), s tím rozdílem, že své návrhy vznesl vůči jiným závazným stanoviskům. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal na str. 41 *in fine* odkazem na vypořádání námitky předchozí. Revizní závazné stanovisko KÚMSK ze dne 21. 3. 2024 obsahuje téměř totožné odůvodnění jako výše zmíněné stanovisko ze dne 18. 3. 2024. Z tohoto důvodu soud pouze opakuje, že žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou, a to tím, že se dostatečně nevypořádal s návrhy žalobce, nicméně s ohledem na výše konstatované nemá jeho postup vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a žalobní námitka je nedůvodná.

30. Námitkou Ad 4) žalobce jednak vytýká žalovanému, že nepřevzal podmínky KZS Krnov a dále, že se nevypořádal s návrhem žalobce na uložení jednoho požadavku ke zmírnění zásahu umisťovaného záměru do krajinného rázu.

31. V rámci KZS Krnov podmínil městský úřad souhlas s předmětným záměrem dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), splněním následujících podmínek:

*1) Kácení lesních i mimolesních dřevin bude provedeno v období vegetačního klidu, tj. v době od 1. 10. do 31. 4. Prvotní zásahy do území (půdní skrývky) budou realizovány mimo období 1. 4. – 31. 7.*
*2) V následné dokumentaci pro stavební povolení bude podrobně řešeno rozmístění výsadeb vegetačních úprav (výsadby v okolí hráze, v prostoru provozního střediska, výsadby nad retenční hladinou a výsadby doprovodné zeleně liniových staveb) včetně jejich zákresu. V rámci SO 053 Výsadby nad retenční hladinou a SO 055 Doprovodná zeleň, budou výsadby navrženy také v pravém údolním svahu a v okolí pravobřežní obslužné komunikace.*

32. Žalobce k tomuto rovněž namítl: *„Pokud odborně a právně kompetentní MěÚ Krnov ve svém závazném stanovisku ze dne 14. 3. 2018 v rámci územního řízení uložil požadavky ke zmírnění zásahu záměru na krajinný ráz, které představují výsadbu nových dřevin, tak bylo podle názoru žalobce povinností tyto požadavky zahrnout mezi podmínky územního rozhodnutí.“*

33. Stavební úřad na str. 70 *in fine* územního rozhodnutí uvedl, že tyto podmínky nezahrnul do podmínek uvedených ve výroku územního rozhodnutí, jelikož se týkají kácení dřevin a případné náhradní výsadby, které nejsou předmětem žádosti. Žalovaný na str. 40 napadeného rozhodnutí shledal, že stavební úřad správně vyhodnotil, že tyto podmínky se netýkají záměru a nemají být zahrnuty do výroku rozhodnutí, neboť součástí žádosti nebyla žádost o povolení kácení dřevin. Podle žalovaného je dostatečně zajištěna ochrana dřevin, neboť stavební úřad se kácením dřevin zabýval v rámci podmínky č. 11 výroku územního rozhodnutí a žadatelka si je vědoma zákonné povinnosti zajistit povolení kácení dřevin, ve kterém budou zohledněny i podmínky KZS Krnov. Ve věci tak bude vedeno samostatné řízení o povolení kácení dřevin podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny, v jehož souvislosti lze uložit také náhradní výsadbu podle § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny.

34. Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 23. 8. 2024, č. j. 2 As 120/2024-84 a ze dne 11. 9. 2024, č. j. 4 As 107/2024-72, mj. učinil závěr, že: *„Dotčený orgán ochrany přírody, který vydává závazné stanovisko (souhlas) podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny (v projednávané věci Magistrát města Přerov), je*

*ve stavebním řízení povinen chránit krajinný ráz. Na tuto povinnost nemá vliv fakt, že se v jiném řízení rozhoduje o kácení dřevin a jejich náhradní výsadbě. Pokud by ke zmírnění vlivu dálnice na krajinný ráz mohla vést výsadba nových dřevin (a ekologický spolek by navíc tento požadavek ve stavebním řízení vznesl), je dotčený orgán povinen pro svůj souhlas podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny stanovit podmínky, které povedou k ochraně veřejného zájmu na minimalizaci zásahů do krajinného rázu, v případě potřeby i včetně výsadby nových dřevin nad rámec náhradní výsadby ukládané v jiném řízení podle § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny. Případně je dotčený orgán ve stavebním řízení povinen zajistit takovou součinnost s orgánem příslušným k uložení náhradní výsadby podle § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, aby náhradní výsadba vedla také ke zmírnění dopadů na krajinný ráz."*

35. V těchto případech řešených Nejvyšším správním soudem bylo předmětem přezkumu stavební povolení, jehož podkladem bylo závazné stanovisko, které se již v konkrétní míře (přiměřené stavebnímu řízení) zabývalo výsadbou, vlivem konkrétní výsadby na krajinný ráz a výslovně stanovilo, že výsadba dřevin bude provedena minimálně v rozsahu návrhu vegetačních úprav (žalobcem zmíněné SO, které nebyly součástí dokumentace pro stavební povolení). Sporným byl zejména žalobcův požadavek na doplnění podmínky na vysázení dřevin v nepravidelných shlucích, namísto stromořadí. V nyní projednávané věci je sporné nezahrnutí 2 požadavků KZS Krnov, ve kterých byla stanovena doba kácení dřevin a podmínky pro dokumentaci pro navazující řízení. Zároveň je v KZS Krnov na str. 14 uvedeno, že v současné době nelze zhodnotit rozsah výsadeb a vliv na zapojení záměru do krajiny, potažmo obnovu estetických hodnot a harmonických vztahů v krajině, z tohoto důvodu je také v KZS Krnov navrženo doplnění dokumentace a odkázáno na navazující řízení, kde bude rovněž vyžadováno závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. V tomto spatřuje soud zásadní skutkový rozdíl mezi nyní projednávaným případem a případy řešenými Nejvyšším správním soudem, a proto závěry výše uvedené judikatury neaplikoval.

36. Podmínky, které městský úřad stanovil, nepředstavují požadavek na zmírnění zásahu záměru do krajinného rázu spadající do procesní fáze územního řízení, ale směřují do řízení navazujícího. V něm bude příslušný orgán ochrany přírody, po posouzení dokumentace pro provedení stavby, příp. konkrétní dokumentace k náhradním výsadbám, vydávat nové stanovisko k posouzení vlivu stavby na krajinný ráz. Tomu odpovídají i závěry KZS Krnov.

37. Podle soudu tak správní orgány nezatížily své rozhodnutí vadou s vlivem na zákonnost, když tyto požadavky do nepřevzaly do výroku svého rozhodnutí a žalobní námitka je nedůvodná.

38. Žalobce dále namítl, že se žalovaný nevypořádal s jeho návrhem na doplnění jednoho požadavku na zmírnění zásahu umisťovaného záměru na krajinný ráz, a to:

*1. V dokumentaci pro stavební povolení v rámci specifikace barevného a hmotového provedení stavebních objektů záměru budou stanoveny nerušící barvy, nejlépe odstíny šedé. Tyto prvky budou dále doplněny výsadbami původních druhů popínavých rostlin nebo původních druhů dřevin ke zmírnění škodlivých vlivů záměru na krajinný ráz.*

39. K tomuto žalovaný na str. 40 napadeného rozhodnutí konstatoval, že není nutné tuto podmínku žadatelce ukládat, neboť její obsah je zohledněn v předložené dokumentaci, bude dále řešen v dalších navazujících řízeních. Dotčený orgán podle žalovaného zhodnotil dopady na krajinný ráz a vyhodnotil, že není třeba ukládat žádné další požadavky, což potvrdil i nadřízený správní orgán. Revizní závazné stanovisko ze dne 18. 3. 2024 se k tomuto návrhu žalobce nijak nevyjádřilo.

40. Ačkoli věcné vypořádání návrhu žalobce absentuje, závěr žalovaného o tom, že obsah žalobcem navržené podmínky bude řešen v navazujícím řízení, je správný. Otázka barevného a hmotového provedení stavebních objektů a jejich vlivu na krajinný ráz bude předmětem navazujícího řízení, jak ostatně sám žalobce uvedl v žalobě na str. 15:

*„Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 19. 12. 2024 tvrdí, že tento požadavek byl již prý splněn, jak má dokládat DÚR, měl pak ve svém rozhodnutí konkrétně uvést příslušný podklad (str.) a jakým konkrétním způsobem se tak již v DÚR stalo, ačkoliv z věcného hlediska*

*- určování konkrétních barev relevantních objektů a*
*- určování konkrétních druhů a počtů a míst vysazovaných rostlin a dřevin*
*patří právě až po umisťování stavebních záměrů, tzn. do DSP a do stavebního řízení, nikoliv do územního."*

41. S ohledem na skutečnost, že předmětný návrh žalobce věcně spadá do jiné procesní fáze, shledal soud rovněž tuto námitku nedůvodnou.

42. Pokud žalobce namítá, že podstatou návrhu je, aby navržené zmírnění vlivů na krajinný ráz bylo doloženo ke stavebnímu řízení, aby si mohli účastníci řízení splnění tohoto požadavku ověřit a příp. se k tomu vyjádřit, soud konstatuje, že účastníkům řízení nic nebrání, aby svá práva, resp. veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, hájili v navazujícím řízení i bez ohledu na obsah navazující dokumentace. Pokud by soud připustil, že v rámci územního řízení může účastník takto významně zasahovat a podmiňovat navazující dokumentaci, nepřípustně by tím rozšířil jeho předmět.

43. Námitka Ad 5) se týká totožného návrhu jako v námitce Ad 4). Žalovaný se s tímto návrhem vypořádal odkazem na vypořádání námitky předchozí. V závazném stanovisku KÚMSK ze dne 21. 3. 2024 je k tomuto návrhu uvedeno, že se městský úřad zabýval posouzením možných dopadů záměru na krajinný ráz v intencích zákona a na základě skutečností mu známých ze správního spisu. Žádnou konkrétní argumentaci, vyvracející uskutečnitelnost návrhu, však rovněž nenabízí. S ohledem na výše učiněný závěr o tom, že návrh žalobce nespadá do procesní fáze územního řízení, soud opětovně neshledal, že by tato vada měla vliv na zákonnost napadého rozhodnutí. Z tohoto důvodu je i poslední žalobní námitka nedůvodná.

## IV. Závěr a náklady řízení

44. Jelikož krajský soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

45. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

46. O nákladech řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

## Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

K odstranění vad kasační stížnosti učiněnému po lhůtě pro podání kasační stížnosti se nepřihlíží. Soud k odstranění nedostatků kasační stížnosti nevyzývá.

Ostrava 6. května 2025

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.